

Fragment A

“Hier. Ga hier maar binnen en kom maar wat op adem. Ik ga even in de woonkamer, mijn spullen voor rekenen halen ...”

Ze wacht tot hij in de keuken verdwenen is en sluit de deur eigenhandig achter hem. Dan pas durft ze glimlachen om haar plan. Niks spullen voor rekenen. Ze gaat in de woonkamer
5 iets heel anders halen. Nand zal nogal opkijken als ze zo dadelijk met die papegaai op haar schouder vanuit de woonkamer de keuken komt ingelopen!
Maar Snoot vertikt het natuurlijk om op haar schouder te komen zitten. Logisch toch! Het beest zit al zo lang opgesloten. Hij is blij dat hij zijn vleugels eindelijk eens kan strekken. Gelukkig kent Jolien zijn zwakheden intussen wel. Nadat ze drie keer vruchteloos op
10 haar schouder getikt heeft, haalt ze uit haar broekzak het stukje chocola dat ze altijd voor noodgevallen bewaart. Niet het eerste waar je bij een rondvliegende papegaai aan zou denken, maar bij Snoot werkt het nu eenmaal. Ze haalt de chocola uit zijn verpakking en legt dan een klein stukje op haar schouder.

“Hier, Snoot! Lekker!”

15 Onmiddellijk komt Snoot naar haar toegevlogen.

“Oooo! Lekker. Sssjhmmak. Sssjjlubber! Ppfffflèèèttch!”

Met wellustig uitgestoken poten grijpt hij haar schouders vast. Het volgende ogenblik heeft hij het stuk chocola al in zijn bek gestoken.

Maar dan gebeurt het.

20 De deur tussen keuken en woonkamer vliegt open en Nand springt heldhaftig naar binnen.
“Wa... wa... wat is er! Wie is d... daar!?”

Ongetwijfeld vraagt hij zich ongerust af of zijn vriendinnetje door een of andere dolgedraaide maniak wordt overvallen.

25 Maar Snoot schrikt zich een papegaaienbult en vliegt luid krijsend op, de keuken in en het keukenraam uit, dat Nand, snakkend naar frisse lucht, intussen had geopend ...

Meer lezen?

Snoot, Guy Didelez, Talentbib 6

Fragment B

Als naar vaste gewoonte barst Snoot in een woordenvloed uit zodra hij zijn vriendinnetje ziet binnenkomen.

“Jolien? Oooooo. Sjatje. Sjoeke.

5 Sjlagroomtaartje! Mmmmmm! Sjjjjmak!”

En hij voegt er een reeks smakkerds aan toe waar alle jongens uit Joliens klas nog wat van zouden kunnen leren! Jolien kijkt hem breed lachend aan en

10 krabt hem eens over zijn kop, die hij welwillend naar haar toe buigt.

“Mmmmm! Lekker! Nog! Sssjhmmak! Ssjjlurp Kusj!”

Maar hoe wild hij ook smeekt, ze is niet
15 gekomen om hem over zijn kopje te blijven krabben. Ze is gekomen om haar goeie daad te verrichten. En dus zet ze het deurtje van z'n kooi open.

Geen vijf seconden later vliegt Snoot er
20 al vandoor, de woonkamer in. Logisch toch. Daar is veel meer ruimte dan in de kleine keuken.

Op datzelfde ogenblik hoort Jolien hoe

de bel van de voordeur luid en indringend klinkt.

25 Wie kan dat zijn? Een of andere verkoper van wafels, vlaaien, marsepein, truffels, rode neuzen of pakken selder?

Omdat ze nu eenmaal nieuwsgierig geboren is, wil ze het weten. Ze stormt de keuken uit en loopt de hal in. Daar bedenkt ze zich en keert op haar stappen terug. Toch eerst de deur van de woonkamer maar sluiten vooraleer ze die van de hal dichttrekt. Je weet immers nooit wie

30 er aan de deur staat en of die persoon al dan niet mee naar boven wil. In de woonkamer kan ze hem of haar niet ontvangen. Gewoon omdat het moeilijk is om een gesprekje te voeren terwijl er een kussende papegaai in scheervlucht door de kamer zoeft. Ze kan die eventuele bezoeker dus maar beter in de keuken binnenlaten ...

Meer lezen?

Snoot, Guy Didelez, Talentbib 6